

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1275/2019
08.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Гордане Ајншпилер Поповић и др. Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Раде Цвијетић, адвокат из ..., против тужене ВВ а.д. ..., као правни следбеник ГГ а.д., ..., коју заступа Јована Дотлић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17281/2018 од 25.10.2018. године, у седници одржаној 08.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17281/2018 од 25.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17281/2018 од 25.10.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Гж 17281/2018 од 25.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 3732/18 од 26.06.2018. године, којом је утврђено да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 1. став 1. тачка 8. Уговора о кредиту од 16.04.2008. године и тужена обавезана да солидарно на име стицања без основа тужиоцима исплати укупно 52.517,26 динара, са законском затезном каматом од 24.04.2008. године до исплате и да им накнади трошкове поступка од 28.252,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка су одбијени.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора и исплате новчаног износа од укупно 52.517,26 динара поднета је 23.04.2018. године. У тужби није означена вредност предмета спора.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић